

۲۰/۰۳/۲۰۲۳

کانديد اکادميسين سيستاني

تقدير از ۳۴ سال خدمات فرهنگي محمد طارق بزگر،

مدیرمسئول مجله دعوت و سایت دعوت ميديا

محمد طارق بزگر، یکی از نخبه گان فرهنگي و اطلاعات جمعي افغانستان مقیم ناروی است که سی و چهار سال از بهترین ایام عمر خود را (۱۹۸۸-۲۰۲۳)، در راه تنوير افکار و اذهان هموطنان خود با نشر مجله دعوت و سایت دعوت ميديا، صرف کرده است.

۳۴ سال کار مطبوعاتي و آگاهی رسانی بلا وقفه وبدون مزد، در توان و طاقت هیچکدام از ما خوانندگان و همکاران قلمي آقای بزگر نیست.

دانشمندان جامعه شناسی در مورد عوامل پديد آورنده شخصیت انسان میگویند: «شخصیت ساخته وراثت و محیط زیست او است.» یعنی انسان با خصوصیات ژنتیکی خاصی به دنیا می آید، و پس از آن سر و کارش با محیط اجتماعی اطراف او است. محیط اطراف، عبارت از خانواده، همسایگان یا اهل روستا، کودکستان و مکتب، و بالاخره جامعه است که نقش مهمی در شکل دهی شخصیت انسان دارد.

من واقای بزگر درسال ۲۰۰۷ درناروی

انسان از محیطی که در آن بزرگ شده است، خواهی نخواهی تاثیر می پذیرد، اگر از اطرافیان خود محبت دیده باشد، با دیگران با محبت رفتار میکند و اگر خشونت دیده باشد، طبعاً خشن بار می آید و با دیگران از در خشونت پیش خواهد آمد. اما ذکاوت و خلاقیت و ابتکار از وراثت انسان

د پانو شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني دلپکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليزلو مخکي په خير و لولئ

سرچشمه میگیرد. به همین جهت است که انسانهای یک جامعه، همه دارای عین قابلیت و استعداد و خلاقیت نیستند و هر کدام شان، دارای مختصات و ویژه گی های منحصر به خود اند که با همان ویژه گیها از یک دیگر متمایز میگردند.

تا زمانی که انسان، در عرصه زندگی و کار از خود مهارت و لیاقتی تبارز نداده باشد، نمیتوان در موردش، نظری مشخصی ارائه کرد. فقط در روند کار و در پراتیک زندگی است که ظرفیت انسان و توانایی هایش متباز میگردد و دیگران را تحت تاثیر خود قرار میدهد و حسن نظر یا سوء نظر اطرافیان را نسبت به خود برمی انگیزاند.

مثلاً: انسانها با تبارز قابلیت های خاصی در عرصه های سیاسی، نظامی، اجتماعی، فرهنگی، فلسفی، یا هنری از خود آثاری (چون: کتاب، مقاله، رساله، یا یک اثر هنری از قبیل: آهنگ های موسیقی، مجسمه یا تابلوی نقاشی) برجای میگذارند و بخاطر آفریده های خویش، در جامعه متباز میگردند و صاحب نام و شهرتی میگردند. شناختن چنین آدمهایی کاری مشکل نیست و میتوان از روی آثار شان، به طرز تفکر و ایده ها و نیات و پیام شان پی برد و آنان را برای نسل های جوان حال و آینده جامعه معرفی نمود. جوانان نیز علاقمند اند تا از کرکتر و کارنامه آدمهای موفق، برجسته و خلاق تاسی بجویند و شخصیت خود را تکامل ببخشند. طبعاً این احساس آنها را بسوی تلاش برای طی کردن پله های ترقی و تعالی و کسب درجات علمی بالاتر و زندگی آبرومند و فارغ از کژی و نادرستی تشویق میکند.

آنها که در ابراز لیاقت، خلاقیت، درایت، کسب علم و فضیلت، راستی و درستی و وطن دوستی از آزمون زمان موفقانه عبور کرده باشند، نخبه گانی استند که مایه افتخار و سرمشق دیگران میگردند و همواره الگوی راستی و درستی و انسان دوستی پنداشته می شوند. اما انسانهای که فاقد استعداد و ذکاوت و خلاقیت و لیاقت استند، معمولاً به ریا کاری و تملق و چاپلوسی و دروغ متوسل میشوند، و معلومدار افراد زبون، اپرچونست و ابن الوقتی اند که بخاطر حفظ یا کسب منافع شخصی، سر و گردن خم میکنند و برای جلب توجه ارباب قدرت حاضران تن به هر پستی بدهند. هریکی از ما در زندگی روزمره خود، با هردو گروه انسانهای خوب و آدمهای بد و پلید روبرو شده ایم. از آدمهای نیکوکار و نکونام، به نیکی یاد میکنیم و از انسانهای فاسد و استفاده جو و دروغگو اظهار نفرت و انزجار میکنیم.

از بحث بدور نرویم، بحث بر سر محمدطارق بزرگ، یکی از شخصیتهای فرهنگی و ژورنالیستان موفق افغان در خارج از افغانستان است .

آقای بزرگ، چرا این همه وقت و انرژی و توان جسمی و مادی و معنوی خود را در این راه صرف کرده است؟ آیا علت این همه سعی و تلاش او بخاطر کسب مقام و جاه دولتی بوده است؟ نه خیر. من فکر میکنم که علتش عشق بیکران بکشورش افغانستان و مردم و زبان و فرهنگش بوده و است.

عشق و محبتی را که من در وجود این شخصیت نیکو خصال و خوش برخورد و مؤدب و صبور و بردبار نسبت به افغانستان درک کرده ام، کمتر از عشق و علاقه ای نیست که اعلیحضرت مرحوم امان الله خان برای تعالی و ترقی کشور خود داشت.

بزرگ فرزند دره های سرسبز و کوهساران پوشیده از جنگلات طبیعی و درختان کاج و نشتر ولایت کنر است. کنر یکی از ولایات دور افتاده در شمال شرق سلسله کوه های هندوکش واقع شده و دارای مناظر طبیعی زیبا و دره های پرجاذبه و دلکش است. در این دره ها، رودهای سرمست و پرآب با آبشارهای زیبا و دل انگیزاز میان سنگلاخها جریان دارد که مایه حیات انسان و حیوان و نبات منطقه است.

جناب بزرگ، در یک چنین فضای ازاد و خوش آب و هوا، در یک خانواده منور و تحصیل کرده و صاحب قلم پشتون با قابلیت و استعداد خلاقیت و سرشار از حب وطن دوستی بدنیا آمد، و از عطوفت والدین و برادران و خواهران خود، محبت و صفا و صمیمیت دید و راستی و صداقت شنید و بتدریج بزرگ و بزرگتر شد تا به مکتب رفت و از معلم و استادش نیز درس آزادگی و صداقت و محبت به وطن را همانگونه که در خانواده شنیده بود، به تکرار شنید و آموخت. بزرگ وقتی قدم بسن جوانی گذاشت و نزدیک بود صنف یازدهم لیسه نادریه کابل را تمام کند و بقیه پله های تحصیل را در وطنش طی کند، ولی متأسفانه که تجاوز اتحاد شوروی برکشورش، او را از آغوش مادر وطن به دور ساخت. او در سال ۱۹۸۰ مثل هزاران تن دیگر راه مهاجرت در پیش گرفت و از کابل به پیشاور رفت. در آنجا دروسش را ادامه داد و در رشته علوم سیاسی و اسلام از اسلامیة کالج و پوهنتون پیشاور لیسانس گرفت و درحالی که ۲۱ یا ۲۲ سال عمر داشت، به کشور ناروی پناهنده شد.

بزرگ، در سال ۱۹۸۸ در کشور ناروی بحیث یک مهاجر افغان از حمایت های اجتماعی و فرهنگی کشور ناروی برخوردار گردید، و در رشته کمپیوتر و میدیا و کمونیکیشن (مطبوعات و ارتباطات) به تحصیل خود پرداخت. بزرگ در رشته ژورنالیزم دارای تحصیلات عالی و تجربه زیاد بوده و در عرصه ژورنالیزم انترنتی نیز صاحب تحصیلات عالی در شمال ناروی میباشد و برای سالیان درازی در تلویزیون دولتی ناروی NRK کار کرده و نیز از طریق (انلاین) از انگلستان دانش خود را در رشته ژورنالیزم بیشتر تقویت کرده است. آقای بزرگ در پهلوی درس و تحصیل خود در ناروی، در صدد برآمد تا به مردم افغانستان از یک طریق سالم خدمتی انجام دهد. چون علاوه بر ذوق و علاقه به مطبوعات و رسانه های جمعی، خود را با دانش و تیوری این رشته از علوم انسانی مجهز کرده بود، در دسمبر سال ۱۹۸۸ دست به نشر یک مجله ماهانه بنام دعوت زد. بزرگ خود گفته است که کار نشراتی مجله دعوت را در اوج مشکلات، با امکانات اندکی از طریق نوشتن با دست خود آغاز کرد و پس از نشر مجله، خود را مجبور دید تا آن را برای هموطنان نزدیک خود ابتدا در کشورهای سکاندناوی (ناروی، سویدن و دنمارک) توزیع نماید و مصارف پستی را هم از جیب خود بپردازد. بتدریج علاقمندان دعوت در کشورهای دیگر اروپائی و امریکایی بیشتر میشوند و او خود را مکلف می بیند تا دعوت را که حاوی اطلاعات و آگاهی

ضروری سیاسی و اجتماعی و ادبی بود، به بیش از پنجاه و پنج کشور اروپایی و آسیایی و امریکایی برای افغانان برساند.

با ظهور و رواج انترنت و میدیای برقی، در نیمه دوم دهه ۹۰ قرن بیستم، آقای بزگر کار بروز رسانی سایت دعوت میدیا را به زبان های پشتو و دری و انگلیسی و نارویژی با صداقت و وطن پرستانه به مردم افغانستان ارائه کرده است.

آقای بزگر بدون وابستگی به سازمان سیاسی خاصی، با دیدگاه فراخ هرگونه نظریات مخالف و موافق را مجال نشر و امکان تبارز میدهد، به همین لحاظ او مورد احترام همه افغانان و بخصوص همکاران قلمی و مطبوعاتی خود قرار دارد و با خلق خوش و کرکتر عالی ای که از تربیت خانوادگی خود به ارث برده است، همه را گرویده شخصیت متین و با وقار خود ساخته است. اینک از خدمات فرهنگی او به حیث مدیرمسئول دعوت میدیا ۳۴ سال میگذرد. او در این مدت بطور خستگی ناپذیری در راه بیداری و تنویر اذهان و شعور جوانان کشور، نقش روشنگرانه خود را منحیث یک افغان و طندوست و خدمتگزار افغانستان به نحو خیلی تحسین برانگیز انجام داده و میدهد.

این همه پشت کار و صرف وقت و انرژی، بدون تردید، ناشی از عشق عمیق او نسبت به مردم کشور و آگاهی دادن به مردمی است که خودش از میان آنها بیرون آمده است. از این جهت جناب بزگر صاحب دین بزرگی برگردن ما افغانها دارد.

بنابراین من این خدمات معنوی و با ارزش آقای بزگر را قابل تقدیر و ستایش میدانم و برای سرفرازی این شخصیت برازنده و یکی از فرهنگیان نخبه کشور عمر طولانی و توفیق مزید از خدا آرزو میکنم.

پایان ۲۰۲۳ / ۳ / ۱۹

د پانو شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکې په خیر و لولئ